

«Νομιμοποίηση τῆς Ἐλεύθερης Συμβίωσης» (γ')

Ἐνα εἶδος πολιτικοῦ γάμου;

Ἐνα εἶδος τρίτου γάμου;

Μείωση τῆς ἀπόστασης ἀπὸ τὸν **Γάμο;**

Ἐνα βῆμα πρὸς τὸν Γάμο;

Τρίτης κατηγορίας γάμος;

Γάμος χωρὶς στεφάνι;

Παλλακεία;

Σύμφωνο Ἐλεύθερης Συμβίωσης*

Ἐνα πολύπλοκο πρόβλημα

Απὸ καιρὸ ἑτοιμαζόταν τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὸ Σύμφωνο Ἐλεύθερης Συμβίωσης καὶ μάλιστα εἶχε συνδυασθῆ μετὰ τὴ νομιμοποίηση τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν σχέσεων. Τὸ νομοσχέδιο τὸ ὁποῖο πρόκειται νὰ κατατεθῆ στὴν Βουλὴ, σύμφωνα μετὰ δήλωσιν τοῦ Ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης, δὲν περιλαμβάνει διατάξεις γιὰ τοὺς ὁμοφυλόφιλους, ἀλλὰ ἐπιλύει διάφορα ἄλλα κοινωνικὰ ζητήματα.

Τὸ θέμα αὐτὸ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπισθῆ ἀπὸ πλευρᾶς Πολιτείας καὶ ἀπὸ πλευρᾶς Ἐκκλησίας, διότι ἄλλος εἶναι ὁ ρόλος τῆς Πολιτείας καὶ ἄλλος ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας.

* * *

Ἡ Πολιτεία, κατὰ πρῶτον, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἐπίλυση κοινωνικῶν προβλημάτων, δεδομένου ὅτι στὴν κοινωνία μας ζοῦν καὶ πολλοὶ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι δὲν εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Φυσικά, οἱ νομοθετικὲς ρυθμίσεις τέτοιων θεμάτων πρέπει νὰ γίνωνται μετὰ προσοχή, νὰ μὴν ἀφίστανται τοῦ κοινοῦ δικαίου, διότι ὁ νόμος δὲν εἶναι ἀπλῶς γιὰ νὰ ἐπιλύη κοινωνικὲς διαφορὰς καὶ νὰ ἱκανοποιῆ τὶς ἐπιθυμίες τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ νὰ τοὺς παιδαγωγῆ.

Αὐτὸ εἶναι πολὺ σημαντικό σημεῖο, τὸ ὁποῖο δυστυχῶς δὲν ἀντιμετωπίζεται σωστά.

Ἐνας σημαντικὸς κίνδυνος γιὰ τὸ νομοσχέδιο αὐτὸ βρίσκεται στὸ ὅτι εἰσάγεται ἢ ὑπονοεῖται κατὰ κάποιον τρόπο μία τρίτη μορφή γάμου.

Μέχρι τώρα στὴν Πατρίδα μας ἰσχύει ὁ θρησκευτικὸς γάμος καὶ ὁ πολιτικὸς γάμος. Τώρα εἰσάγεται καὶ ἕνα εἶδος τρίτου γάμου.

Βεβαίως, στὶς δηλώσεις τοῦ Ὑπουργοῦ διαβάζουμε ὅτι δὲν πρόκειται περὶ τρίτου γάμου. Ὅμως τὸ κρίσιμο σημεῖο εἶναι ὅτι πρέπει νὰ

ξεκαθαρισθῆ σὲ τί διαφέρει τὸ Σύμφωνο ἐλεύθερης διαβίωσης ἀπὸ τὸν πολιτικὸ γάμο.

Καὶ τὸ ἐρώτημα ποῦ τίθεται εἶναι: Γιατί οἱ λεγόμενες νέες διευκολύνσεις δὲν τίθενται στὸν ἤδη ὑφιστάμενο νόμο περὶ πολιτικοῦ γάμου;

Νομίζω ὅτι δημιουργεῖται ἡ ὑποψία ὅτι τὸ Σύμφωνο ἐλεύθερης διαβίωσης, ποῦ διαχωρίζεται ἀπὸ τὸν πολιτικὸ γάμο, μπορεῖ νὰ θεωρηθῆ ὡς γέφυρα εἰσαγωγῆς, ὕστερα ἀπὸ λίγο, τῆς ἀναγνώρισης τῶν ὁμοφυλοφιλικῶν σχέσεων.

* * *

Ἡ Ἐκκλησία, ἔπειτα, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ τοῦ ἀνθρώπου, τὴν θεραπεία τῶν παθῶν, τὴν καλὴ λειτουργία τῆς οἰκογένειας καὶ γι' αὐτὸ θὰ πρέπη νὰ ὑπάρχη συνεργασία μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὴν θέσπιση νόμων ποῦ θὰ ἀναφέρονται στὴν οἰκογένεια.

Αὐτὸ ἄλλωστε ἤθελε καὶ ὁ νομοθέτης μὲ τὴν διάταξη τοῦ 3ου ἄρθρου τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στὸ ὁποῖο γίνεται λόγος ὅτι «ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος συνεργάζεται μετὰ τῆς Πολιτείας, προκειμένου περὶ θεμάτων κοινῶν ἐνδιαφέροντος ὡς ... τῆς ἐξυψώσεως τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογενείας...». Ἐδῶ γίνεται λόγος γιὰ ἐξύψωση τοῦ γάμου καὶ τῆς οἰκογένειας καὶ ὄχι γιὰ ὑπονόμευσή τους.

Πέραν τούτου ἡ Ἐκκλησία ἐνῶ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὰ μέλη της, δὲν ἔχει οὐσιαστικὸ λόγο γιὰ τοὺς ἄλλους ποῦ δὲν εἶναι ἐνεργεῖα καὶ δυνάμει μέλη της.

Ὅμως καὶ ἡ ποιμαίνουσα Ἐκκλησία θὰ πρέπη νὰ ἐνδιαφέρεται πρωτίστως γιὰ τὴν ποιμαντικὴ τοῦ Χριστιανικοῦ γάμου καὶ τῆς ζωῆς τῆς οἰκογένειας. Γιατὶ ἡ πραγματικότητα δείχνει ὅτι δυστυχῶς δὲν ἔχουμε ἐμεῖς οἱ Κληρικοὶ οὐσιαστικὴ ἐπικοινωνία μὲ τὴν πλειονότητα τῶν ἀνθρώπων ποῦ δέχονται τὶς εὐλογίες τοῦ Χριστιανικοῦ γάμου.

Πόσοι ἔγγαμοι Χριστιανοὶ ζοῦν σύμφωνα μὲ τὴν Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Καὶ πόσοι Κληρικοὶ ἐνδιαφέρονται πραγματικὰ γιὰ τὴν προετοιμασία τῶν νέων γιὰ τὴν ἀνάπτυξη Χριστιανικῆς οἰκογένειας καὶ τὴν προκοπὴ τῶν ἐγγάμων ποῦ τέλεσαν ὀρθόδοξο γάμο;

* * *

Τὸ πρόβλημα εἶναι πολύπλοκο καὶ δὲν ἐξαντλεῖται σὲ μερικὲς δηλώσεις ποῦ ἔχουν ἔντονο τὸ συνθηματολογικὸ στοιχεῖο.

(*) http://www.parembasis.gr/2008/08_03_07.htm Ἐπιμέλ. ἡμετ.